

OPINIÓ

Perfecte, però no serà gens fàcil

RAMON MORELL

ECONOMISTA

El dimarts 26 de juliol la Comissió d'Urbanisme de Lleida va aprovar inicialment el Pla Director Urbanístic (PDU) del sector de Torrelblanca-Quatre Pilans. No és només per la seva importància que és obligatori fer-ne unes breus reflexions, sinó que també s'han de fer per la manera en què s'està venent el projecte. Fa quatre dies, el dimecres 26, la premsa local es feia ressò d'aquesta aprovació i quan vaig acabar de llegir la notícia vaig pensar que la gran majoria de lectors i lectores pensarien que estàvem davant d'una mina d'or, les excel·lències eren tan grans que quasi podíem arribar a imaginar a Lleida capital de Catalunya (quasi, quasi, com el 20 de novembre de 1993 quan el Lleida, en partit oficial de la Primera Divisió de futbol espanyola, va guanyar en el Camp Nou al Barça per 0-1). Perquè no s'interpretin malament les meves paraules he de dir que estic d'acord amb el projecte del sector, ha de ser una bona peça per l'estructura econòmica del sistema urbà de Lleida, però l'execució i gestió de l'operació no serà, ni molt menys, bufar i fer ampolles. Tampoc vull dir que serà quelcom impossible, no, només vull dir que requerirà un esforç important per part de l'Ajuntament, i no només des del punt de vista econòmic, sinó també des d'aspectes materials i humans. La història té més de 25 anys. La idea va ser del

llavors Director General d'Urbanisme Joan Antoni Solans i Huguet (va deixar la Direcció General l'any 1997) que com a vicepresident d'INCASOL va començar a comprar algunes finques i en altres va subscriure una opció. Tanmateix, la idea tenia una previsió d'execució a molt llarg termini i volia ser com el punt neuràlgic del sistema urbà de Lleida del futur (fins i tot, en un primer moment es pensava també en l'ús residencial, la qual cosa li donava al projecte els trets d'una nova Lleida o almenys d'un nou model territorial). No va ser, però, fins el 2007 que es va començar a posar fil a l'agulla. Concretament, el mes de novembre de l'esmentat any es va fallar un concurs restringit que prèviament havia convocat INCASOL amb el títol: Concurs per a la redacció de la Modificació Puntual del Pla General i el Pla parcial del sector Torrelblanca-Quatre Pilans, a Lleida. Es va invitar a cinc equips d'urbanistes a participar-hi i l'equip guanyador és el que ara està redactant el PDU. La crisi econòmica i financera va aturar el procediment fins que ara ha ressuscitat. Llavors es parlava de 550 Hs. i ara de 1.300 de les que 433 seran per a usos industrials. Aquests números impressionen la qual cosa ens porta a afirmar que s'hauran d'instrumentalitzar una mena "d'efectes crida" a favor del polígon

per atraure futurs compradors. Com que la competència serà forta amb el sol industrial de l'àrea Tarragona-Reus-Valls, no descarto el nomenament d'un gerent o d'un petit comitè assessor encarregat de tirar endavant l'operació. Hi ha un "efecte crida" que seria determinant, però no es pot utilitzar, penso amb el Parc Científic i Tecnològic Agroalimentari, sé que és impossible pensar amb el seu trasllat però si és important pensar en la seva existència. Un "efecte crida" que pot funcionar és el centre intermodal de transport amb l'andana de ferrocarril que hi haurà i la seva connexió amb els ports. També seguint amb el sector transport es podria crear un parc o ciutat industrial logística i també l'especialització tecnològica del sistema agroalimentari. Estem davant d'una operació on la feina no s'haurà acabat amb la urbanització i reparcel·lació, no, a partir de llavors començarà de veritat i s'haurà de muntar una estratègia per gestionar-lo. L'Ajuntament, com a propietari de part del sector, haurà de programar uns determinats recursos que aniran des d'una mínima estructura de personal fins la creació de determinades especialitzacions d'activitat econòmica, passant, evidentment, pels econòmics. Difícil, però no impossible, el repte exigeix talent i dedicació.

Jocs al Pirineu

JOSEP TORT

HISTORIADOR

Ho aviso d'entrada. No m'agrada gens la proposta de Jocs Olímpics d'Hivern a Barcelona-Pirineus i el meu vot, si fos el cas, seria un no rotund. A banda dels problemes de sostenibilitat climàtica, dubto que serveixin per millorar les condicions dels qui hi volen viure amb dignitat. M'agradaria equivocar-me però l'experiència diu que els millors guanys d'aquestes operacions no queden a casa si no que se'ls emporten grans empreses de fora. La mateixa trajectòria de l'esquí ho mostra. Rescatem pistes i estacions, ara de gestió pública perquè els privats ja no hi troben rendibilitat. I en allò que en diuen infraestructures, me'n malfio. Repasseu què va passar amb l'energia hidroelèctrica: una feina temporal de gent que no arrela i un progrés pels de fora, després de trinxar els espais naturals a conveniència per acabar tenint el pitjor servei, que fa que a cada tronada se'n vagi la llum tot i pagar-la religiosament. En un altre sentit, som molts els que veiem aquell binomi Lleida-Pirineus com una mala idea on la nostra capital rep més del que retorna a les muntanyes, hi continua molt mal comunicada i parla en nom d'una gent que té legítims interessos que no són els dels que vivim a la terra plana. Però si el binomi és Barcelona-Pirineus, per allò de la fama internacional, ja ni m'ho explico.

Em costa veure el sentit d'aquesta insistència en els Jocs. Perquè a més del què ja s'ha dit, no

entenc l'interès que podem tenir els catalans en sotmetre'ns a les decisions, criteris tècnics i controls econòmics del COE, que representa l'Estat, incloent allò que li pertoca, però també el pervers deep state. Els comitès olímpics mundials no són precisament exemple de democràcia i transparència, aquí tampoc. Per un independentista com jo, aquest seria el primer motiu per no proposar aquests jocs espanyols. Tot plegat és la meua opinió i jo, que no hi tinc res a veure, la signo. He avisat. Per això, em plau parlar d'altres jocs i d'una altra manera d'entendre les comarques de muntanya. Aquestes darreres setmanes hi han passat una colla

Em plau parlar d'altres jocs i d'una altra manera d'entendre les comarques de muntanya

d'esdeveniments de primera categoria, d'altíssim interès, i que es van consolidant com a ofertes serioses i molt recomanables on hi participa gent dels pobles i les viles pirinenques juntament amb gent de Lleida i de Barcelona i d'arreu del món. Persones amb noms, cognoms i ganes que hi són sense les dents llargues de multinacionals anònimes que només valoren resultats econòmics. I persones d'allà i d'aquí que valoren que als pobles

petits i a les valls estretes s'hi pugui veure i viure el mateix, o millor, que a les capitals. Crec que cal destacar-ho i parlar-ne. Uns quants exemples d'una llista que creix i va deixant pòsit: El reconeixement mundial de les Falles, que les ha revitalitzat, que respecta l'especificitat de cada vall i de cada poble, que aplega tradicions molt sentides pels autòctons i les comparteix amb una experiència preciosa pels visitants. L'Esbaiola't, que presenta al Pirineu el bon teatre de carrer i de participació, l'espectacle viu, la festa familiar. El Dansàneu que va iniciar-se com si fos un curs de dansa i ha esdevingut una mostra d'actuacions sorprenents d'alta qualitat artística.

El FeMAP, que aquest any programa 55 concerts arreu de les comarques i saltant-se les ratlles dels Estats amb la música universal. I en els fonaments de tot això, el patrimoni natural i històric, la Vall de Boí i tants altres monuments, i també la incansable tasca dels museus: l'Ecomuseu i el seu lideratge propositiu i integrador, el d'Aran pioner i sòlid, el d'Urgell arrelat, generós i senyor, el de la Central de Capdella... I moltes i tantes altres propostes, a vegades petites, a vegades discretes, culturals i també esportives i de turisme sostenible... Crec que el Pirineu, ara mateix, ha de rebre l'atenció que demana qui hi vol viure cada dia i tot l'any, i no com si fos un parc que existeix el dia que ens hi podem escapar. Ja ho sabeu, m'agraden més les Falles que la torxa olímpica.

La Vall de Boí incorpora un vigilant municipal per garantir el bon ús dels espais públics

El consistori aposta per dotar-se d'aquesta figura per l'increment del turisme de caravana

Vall de Boí
REDACCIÓ

La Vall de Boí ha posat en marxa aquesta setmana la figura del vigilant municipal, que vetllarà pel compliment dels reglaments, ordenances, bans i resolucions pel que fa a la circulació i autocaravanes, així com qualsevol altra incidència a la via pública, dependències municipals, parcs i jardins i mobiliari urbà. Aquest servei té com objecte establir un marc re-

gulador que permeti la distribució racional dels espais públics i de l'estacionament temporal o itinerant dins el terme municipal, amb la finalitat de no entorpir el trànsit rodat de vehicles, preservar els recursos i espais naturals del mateix, minimitzar els possibles impactes ambientals, garantir la seguretat de les persones i la deguda rotació i distribució equitativa dels aparcaments públics entre tots els usuaris de les

vies públiques. Així com també fomentar el desenvolupament econòmic del municipi, i alhora preservar la convivència cívica i social.

Davant l'increment del turisme d'autocaravanes, furgonetes i trànsit en general, sobretot en l'època de vacances, justifica la creació d'aquest servei, a més a més de la necessitat d'ordenar els espais públics i evitar que se'n faci un mal ús.

FOTO: Aj. Vall de Boí/ Un dels cartells que indica les sancions establertes

Jordi Castany encapçalarà la llista d'ERC a Alcarràs a les properes municipals

Jordi Castany serà el cap de llista d'Esquerra Republicana de Catalunya a Alcarràs a les properes eleccions municipals de l'any 2023. Castany, que actualment ja és regidor al consistori, es disputarà l'alcaldia, entre d'altres, amb l'actual alcalde Jordi Janés, de Junts, que es tornarà a presentar com a cap de llista l'any que ve.

Cal recordar que en les passes municipals, els republicans van apostar per Santi Pelegrí com a candidat a l'alcaldia i van guanyar les eleccions, però un pacte de Junts amb el grup d'independents Sempre Alcarràs, no els va permetre governar.

L'acte de presentació del candidat als comicis de l'any que ve

FOTO: Aj. Alcarràs

Jordi Castany

es farà el proper dijous dia 4 d'agost i comptarà amb la participació de Gemma Massana, presidenta comarcal del Segrià; Jordina Freixanet, regidora a la Paeria de Lleida i diputada al Parlament; Marta Morrerres, regidora; Santi Pelegrí, portaveu del grup municipal i Jordi Ignasi Elena, conseller d'Interior. L'acte serà conduït per Judit Vinyals.

Acaba el camp de treball de Baix Pallars

El camp de treball de Baix Pallars, al Pallars Sobirà, "Reading life in the rocks" ha acabat. Joves d'Alemanya, França, Itàlia, Grècia, Mèxic i Catalunya han recuperat i conservat el patrimoni històric i natural del Pallars. A Gerri de la Sal van treballar als salins i en trams de pedra seca del camí de Montcortès /FOTO: Ajuntament Baix Pallars

Vilaller estrena la seva nova marca turística i aposta per la sostenibilitat i familiaritat

La localitat de Vilaller, a l'Alta Ribagorça, ha creat una nova marca turística per exportar el seu potencial. A partir de l'antic pont s'ha creat la nova marca enllaçant els arcs, en forma d'emma, del passat, present i futur del poble. La nova marca es presentarà oficialment el proper divendres 5 d'agost, a les

20.00 hores del vespre, i es farà a la Inauguració de la nova oficina d'Informació i Turisme. Des del consistori expliquen que suposa un pas endavant cap a un destí "obligatòriament familiar i sostenible". En aquest sentit, aposten perquè sigui inici també, "d'un nou destí d'arrelament de la població".

t'agrada dibuixar?

escola
Ermengol

c/ corregidor escolfet 74, 1r 1a de Lleida 973 043 219 escola@ermengol.com www.escolaermengol.cat